

Το χωριό του Αστερίξ

Στην τελευταία του ομιλία στο ΠΑΣΟΚ, την επομένη της πραγματικά έξοχης ομιλίας του στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, ο Ευ. Βενιζέλος υποστήριξε ότι στις 25 Ιανουαρίου ο ελληνικός λαός ψήφισε κατά των μεταρρυθμίσεων. Ο λαός δεν ψήφισε «αντιμνημονιακά», ψήφισε «αντιμεταρρυθμιστικά», είπε, προσθέτοντας την πικρή διαπίστωση ότι η κοινωνία κρίνει με δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Πρόκειται για πολύ σωστές επισημάνσεις, ασχέτως των όποιων πολιτικών ευθυνών μπορεί να βαρύνουν ενδεχομένως τον Ευ. Βενιζέλο για την έλλειψη δυναμισμού στην προώθηση αναγκαίων μεταρρυθμίσεων σε διάφορους τομείς την εποχή που κατείχε ο ίδιος κυβερνητικά πόστα. Η ιστορία των τελευταίων πέντε ετών αποδεικνύει περίτρανα ότι στην πλειονότητά του ο ελληνικός λαός αντιστέκεται σθεναρά στην προοπτική των όποιων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Δεν τις θέλει, η εμπεδωμένη νοοτροπία του δεν τις αντέχει, φτιάχνει βολικές θεωρίες, είναι σίγουρος ότι ο Θεός εν σοφία εποίησεν την Ελλάδα, ότι ο δικός του τρόπος ζωής είναι ο ενδεδειγμένος και ότι οι πάντες, απανταχού της οικουμένης, είναι υποχρεωμένοι να σέβονται και να εξυπηρετούν τη διατήρησή του χωρίς πολλά λόγια. Ακόμη και όταν είναι «κόντρα» στη λογική, ακόμη και όταν η πραγματικότητα των αριθμών δεν αντέχει τον συγκεκριμένο τρόπο ζωής.

Με αυτά τα δεδομένα, πρέπει να κλείνουμε τα αυτιά στις «σειρήνες» που λένε ότι ο λαός έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ γιατί αντέδρασε

Γ Ν Ω Μ Η
ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ

στο «πελατειακό κράτος», στη «διαφθορά», στους «ολιγάρχες» και άλλα συναφή, πολιτικώς ορθά, υποτίθεται. Ο λαός έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία για τους ακριβώς αντίθετους λόγους. Γιατί με την πίεση των

Το δράμα που τιτλοφορείται «διαπραγμάτευση» δεν αλλάζει τις πεποιθήσεις του υπερήφανου λαού.

δανειστών έγινε δύσκολη η διατήρηση του πελατειακού κράτους, γιατί απειλήθηκε η εκτεταμένη διαφθορά –ας θυμηθούμε πόσες συντάξεις «μαϊμού» βρέθηκαν–, γιατί τα συνδικάτα και οι συντεχνίες ανησύχησαν μήπως χάσουν προνόμια, γιατί είχε ξεκινηθεί μία προσπάθεια εξορθολογισμού του κράτους, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν ότι τίποτα δεν επρόκειτο να αλλάξει στην Ελλάδα εάν κέρδιζε τις εκλογές. Ταυτόχρονα, δημιούργησε την εντύπωση πως είχε τη δυνατότητα να αλλάξει την Ευρώπη κατ'εικόνα και ομοίωση της Ελλάδας, όχι όμως γιατί ήταν πειστικές οι εξαγγελίες και οι υποσχέσεις του, αλλά γιατί πολλοί πολίτες ήθελαν να τις πιστέψουν.

Με λίγα λόγια, πίστεψαν και συνεχίζουν

να πιστεύουν, σύμφωνα με τις σφυγμομετρήσεις, ότι «το χωριό του Αστερίξ» που ονομάζεται Ελλάδα μπορεί να παραμείνει ανέπαφο και να ζει με τους δικούς του κανόνες μέσα στο ευρωπαϊκό περιβάλλον, αφού η υπόλοιπη Ευρώπη δεν θέλει να δει το φως το αληθινό. Τώρα μάλιστα υπάρχει και «άλλοθι», καθώς τους διαβεβαιώνουν περί αυτού σύσσωμη η κυβέρνηση και τα κομματικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Το δράμα που τιτλοφορείται «διαπραγμάτευση» και εκτυλίσσεται εδώ και μήνες δεν αλλάζει τις πεποιθήσεις του υπερήφανου και αγέρωχου λαού: το τείχος που έχει ορθωθεί γύρω μας παραμένει αόρατο και ο φόβος της ρήξης μαζί με την επιστροφή στη δραχμή προκαλεί αγωνία στους κακορίζικους δανειστές, όχι στους πολίτες αυτής της χώρας. Αλλωστε, εκτός από τους Συριζαίους και τους Ανελίτες, δεν είναι επίσης οι κομμουνιστές και οι χρυσαυγίτες που επιθυμούν ρήξη και δραχμή;

Χωρίς παρεξήγηση λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σήμερα ο πιο αυθεντικός εκπρόσωπος του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η αλήθεια και ο Αλ. Τσίπρας ο εκφραστής της. Επομένως, όποιος ελπίζει στην αλλαγή των απόψεων του ελληνικού λαού, καλό είναι να περιμένει να γίνουν «πράματα και θάματα». Όπως να μη βγαίνουν λεφτά από τα ΑΤΜ, να μην πληρωθούν μισθοί και συντάξεις, να γίνει ένα πιστωτικό γεγονός, να μπει έλεγχος στην κίνηση κεφαλαίων, να επέλθει η ρήξη, η χρεοκοπία, η επιστροφή στη δραχμή. Προς το παρόν, ζήτω «το χωριό του Αστερίξ»...